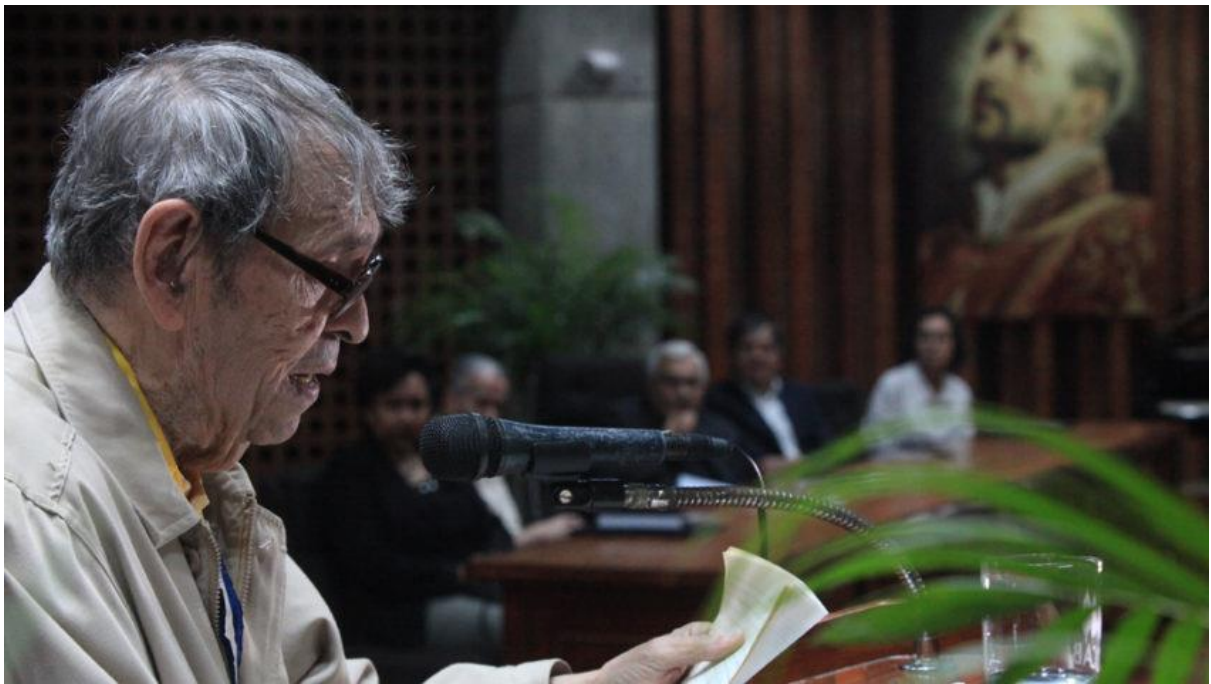

4 Poemas de Rafael Cárdenas

4 Ποιήματα του Ραφαέλ Κάρδενας

Traducción: Stelios Karayanis

Μετάφραση :Στέλιος Καραγιάννης

El poeta Rafael Cárdenas, escritor venezolano nacido en Barquisimeto (Venezuela), en 1930 y vecino de Caracas, a sus 88, en 2018 fue premiado con el Premio Reina Sofía de Poesía Iberoamericana, el más prestigioso del género en los países de lengua española y portuguesa. Antes le habían otorgado varios premios de poesía. Entre sus libros destacan: Cantos iniciales (1946) Una isla (1947) Los cuadernos del desierto (1960), uno de sus libros clave. Falsas maniobras (1966) Obra entera. (2007) Edt. pre-textos (700 páginas) Sobre abierto (2012) En torno a Basho y otros asuntos (2016) . (Basho. haikai japonés de la Edad Media. Un poeta que escribió los mejores haikus

Ο ποιητής Ραφαέλ Κάρδενας γεννήθηκε το 1930 στο Μπαρκισιμέτο, μια κωμόπολη κοντά το Καρακάς. Είναι ένας από τους πιο γνωστούς ζώντες ποιητές στη Λατινική Αμερική και εισηγητής του σύγχρονου μινιμαλισμού στην ποίηση της Βενεζουέλας. Βραβεύτηκε με πολύ σημαντικά βραβεία για το έργο του με σημαντικότερο το διεθνές βραβείο Βασίλισσα Σοφία του 2018.

AMANTE

Cuanto hiciste
fue para propiciar
el encuentro.

Aparta pues de ti
la espera.

Ahora.

Sólo hay

aquí,

ya,

un aquí embriagado
en un ya de oro.

Te encontrarás de bruces
ante ella.

La vida a quemarropa.
Por fin.

En tu cuerpo.

La flor inmediata,
la única,
te esperó siempre.

ΕΡΑΣΤΗΣ

Όσα έκανες
ήταν για να ευνοηθεί
η συνάντηση.

Απαρνήσου λοιπόν τώρα
την ελπίδα.

Τώρα.

Υπάρχει μόνο

εδώ,

πια,

ένα εδώ μεθυσμένο
σε ένα κιόλας από χρυσάφι.

Θα πέσεις με τα μούτρα
μπροστά του.

Η ζωή εξ' επαφής.
Τελικά.

Στο κορμί σου.

Το τωρινό λουλούδι,
το μοναδικό,
σε περίμενε πάντα.

Angst

No es nada, nada
algo sin trascendencia,
nada.

Una dificultad leve
en la respiración.

Problema de angostura
parece.

¿Acaso no sabías
que la puerta es estrecha?

Άγχος

Δεν είναι τίποτα, τίποτα
algo sin trascendencia,
τίποτα.

Μια μικρή δυσκολία
στην αναπνοή.

Σαν πρόβλημα λόγω στένωσης
μοιάζει.

Μήπως δεν ήξερες
ότι η πόρτα ήταν στενή;

A Emily Dickinson

¡Soy nadie!

¿Quién eres tu?

Eres nadie también. ¡

Entonces somos dos!

Pero no lo digas, tú sabes,

nos echarían.

¿Por qué preocuparse?

También nadie

vive ahí con ustedes.

Στην Έμιλυ Ντίκινσον

Είμαι ο κανένας!

Ποιος είσαι εσύ?

Είσαι ο κανένας επίσης.

Τότε είμαστε δυο!

Αλλά μη το πεις, το ξέρεις,

θα μας έδιωχναν.

Γιατί να ανησυχείς;

Επίσης κανένας

Δε ζει εκεί με σας.

A Wislawa Szymborska

Cuando pronuncio la palabra futuro
la primera sílaba pertenece al pasado.

*Cuando termino de leer estos versos
ya abandonaron el presente.
Tampoco podrán tocar el futuro
pues al llegar ya dejó de serlo.
Ni yo soy el mismo que los leyó.
Sin embargo, debemos creer
que la realidad existe.*

Στη Wislawa Szymborska

Όταν προφέρω τη λέξη μέλλον
η πρώτη συλλαβή ανήκει στο παρελθόν.

*Όταν παύω να διαβάζω αυτούς τους στίχους
έχουν ήδη εγκαταλείψει το παρόν.
Όυτε μπορούν επίσης να αγγίξουν το μέλλον
γιατί καθώς έφτασε έπαψε πια να είναι.
Όυτε εγώ είμαι ο ίδιος που τους διάβασε.
Ωστόσο, οφείλουμε να πιστεύουμε
ότι η πραγματικότητα υπάρχει.*